

Vandaag fluistert het gras

POËZIE
HANNEKE VAN EIJKEN
PAPIEREN VEULENS

Prometheus, €17,95.

56 blz.

★★★★☆

Het heeft lang geduurd voordat Hanneke van Eijken (1981) een bundel uitbracht. De dichter en juriste treedt al jaren op bij grote festivals als De Nacht van de Poëzie en Lowlands en publiceerde daarnaast in literaire tijdschriften als *Het liegend konijn*, *Deus ex machina* en *Tirade*. En nu is haar debuut *Papieren veulens* er eindelijk.

De beelden die Van Eijken oproept, zijn uit een onschuldige en kinderlijke droomwereld geplukt: papieren veulens, fantasievogels, roze beren en my little ponies bevolken de gedichten, er is een pluchen publiek. Maar vergis je niet, Van Eijken snijdt volwassen thema's aan: Europa, dakloosheid, een geliefde die zijn overleden vrouw niet begraaft.

En dat alles op lichte toon, in aangename klanken, waarachter altijd meer schuilgaat. Van Eijken zet de lezer steeds op het verkeerde been

'Je zou ze in zo'n roze sieradenkistje willen stoppen'

met haar beeldspraak, zoals in het prachtige gedicht *Vloeibare dagen*: *Kinderliedjes rollen uit haar schoot/ als kauwgomballen uit een automaat/ ze vallen stil tussen ons in/ haar moedermelk stijgt tot mijn lippen.*

Het gedicht begint onschuldig: de kinderliedjes rollen met het grootste gemak uit haar moeders schoot, maar dan vallen ze stil. Heerst er ongemak tussen moeder en dochter? 'Haar moedermelk stijgt tot mijn lippen', lippen die blijkbaar stijf op elkaar blijven, terwijl de moedermelk maar blijft vloeien. De dochter voelt zich beklemd. In de tweede strofe trekken de dagen voorbij, 'ze leggen schuimend afstand af'. Er vindt een verwijdering plaats tussen moeder en dochter. Van Eijken besluit met: *er slapen al zes ongeboren kindjes/ in mijn schoot/ soms vallen ze onhandig tegen mijn borst*. De cyclus, waar de titel *Vloeibare dagen* ook letterlijk naar zou kunnen verwijzen, is rond: de dochter is volwassen en had zelf moeder kunnen zijn.

De bundel van Van Eijken bevat zo veel parels van gedichten met fijne zinnestukjes als: *kom naast me liggen/ vandaag fluistert het gras/ mooie dingen in mijn wang*. Je zou ze in zo'n roze sieradenkistje met een dansende ballerina willen stoppen, om dan steeds als je het kistje opent, met een glimlach te constateren dat schijn bedriegt.

Dieuwertje Mertens